

ת"פ 48787/08/16 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד שון קסנטיני, יצחק אברה, נידאל ששון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 48787-08-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' קסנטיני ואח'

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה:
נגד
פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

הנאשמים:
1. שון קסנטיני - ע"י ב"כ עו"ד איצקוביץ'
2. יצחק אברה - ע"י ב"כ עו"ד נעמה אלחדד
3. נידאל ששון

החלטה

בקשת ב"כ הנאשמים 1 ו-2 כי בית המשפט יאכוף "הבטחה שלטונית" שניתנה לטענתם על ידי ב"כ המאשימה במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים.

רקע וטיעוני הצדדים

עמוד 1

1. ביום 28.5.19 הציגו הצדדים הסדר אליו הגיעו, במסגרתו הודו הנאשמים בכתב אישום מתוקן והורשעו בו. לגבי הנאשם 3 הציגו הצדדים הסכמה לגבי עתירה משותפת לעונש מוסכם, ואילו לגבי הנאשמים 1 ו-2 (להלן: "הנאשמים") הוצהר כי "אין הסדר לעונש" (עמ' 22 ש- 15 לפרוט' וכן סע' 5(2) בהסכם הסדר הטיעון שהוגש במועד זה (להלן: "הסדר הטיעון").

2. ביום 14.7.19 טענו ב"כ הנאשמים כי בטרם נחתם הסדר הטיעון, נבחנה על ידם ועל ידי ב"כ המאשימה סוגית תחולתם של מאסרים מותנים כנגד נאשמים אלה. לטענתם, ב"כ המאשימה עו"ד עידית כהן (להלן: "ב"כ המאשימה") אישרה בפניהם כי המאסרים המותנים אינם חלים, זאת לאחר בדיקה שערכה ואישור על ידי הממונה עליה. רק בשלב זה, על בסיס אישור ב"כ המאשימה לגבי אי-תחולת המאסרים המותנים, הציגו את הדברים בפני הנאשמים וקיבלו את הסכמתם לחתימה על הסדר הטיעון. בהמשך, רק לאחר הצגת ההסדר בבית המשפט, הופתעו ב"כ הנאשמים לשמוע מב"כ המאשימה כי המאסרים המותנים חלים והמאשימה תעתור להפעלתם. לטענת ב"כ הנאשמים, סוגית המאסרים המותנים היתה "תנאי בלעדיו אין" במסגרת המו"מ לחתימה על הסדר הטיעון ולפיכך עתרו לאכוף על המאשימה את קיום הבטחתה השלטונית בהקשר זה.

3. ב"כ המאשימה פירטה בתגובתה מיום 20.8.2019, כי לאחר פגישה שהתקיימה לפני כשנתיים, במהלכה נאמר לב"כ הנאשמים כי המאסרים המותנים חלים, התקיימה פגישה נוספת בסמוך להצגת הסדר הטיעון. במהלך פגישה זו, עם ממונה בפרקליטות ובנוכחות ב"כ המאשימה, טענו ב"כ הנאשמים כי המאסרים המותנים אינם חלים וסוכם כי הסוגיה תיבחן. בהמשך, לאחר מספר שיחות טלפון, הגיעו הצדדים להסדר אשר כלל תיקונים בכתב האישום אך ללא כל התייחסות או הסכמה לגבי עונשם של הנאשמים. ב"כ המאשימה ציינה כי "בשלב מסוים" היא נפלה לכלל טעות לפיה המאסרים המותנים אינם חלים, אולם לא זכור לה כי ניתנו מצידה הבטחה או אישור כלשהו לגבי נתון זה וממילא לא היה דיון או סיכום לגבי עונשם של הנאשמים.

ב"כ המאשימה הוסיפה, כי גם אם תתקבל טענת ב"כ הנאשמים לגבי עמדת המאשימה כי המאסרים המותנים אינם חלים, הרי שבהתאם לפסיקה ניתן להפעילם גם אם דבר תחולתם התברר באיחור.

דיון והכרעה

4. ב"כ הנאשמים עותרים לאכיפת הבטחה מנהלית אשר לטענתם ניתנה לנאשמים. יחד עם זאת, ב"כ המאשימה עומדת על דעת כי לא התקיים דיון ביחס לעונשם של הנאשמים ולא סוכם דבר. בנוסף, בהסדר הטיעון עליו חתמו הצדדים, בו פורטה הסכמה לגבי עונשו של הנאשם 3, צוין באופן מפורש ביחס לנאשמים כי "אין הסדר לעניין העונש" (סע' 5(2) להסדר הטיעון), ולא נכתב דבר לגבי אופן עתירת המאשימה לעונש. אף בעת הצגת ההסדר בבית המשפט ביום 28.5.2019, לא נאמר דבר לגבי סוגיה זו.

בנסיבות אלה, כשלא קיימת הוכחה ברורה להבטחה מנהלית מצד המאשימה, אין בידי בית המשפט לפתור את המחלוקת שבין הצדדים ולקבוע כי הבטחה אכן ניתנה, כפי שנקבע בעניין אחר:

"...תנאי להכרה בתקפות המשפטית של הבטחה מנהלית הוא, בראש ובראשונה, כי

קיימת הוכחה ברורה לכך שהבטחה כזו אכן ניתנה. על ההבטחה השלטונית להיות מפורשת וברורה ולא מוטלת בספק, כנדרש מהתחייבות משפטית שאינה בגדר הצהרת כוונות גרידא. רק לאחר שהוכח קיומה של הבטחה כאמור, יש לבחון אם נתמלאו שאר התנאים המקימים את חובת הרשות לקיימה"
(ע"פ 1292/06 יחיא תורק נ' מדינת ישראל, פסקה 81 (20.7.2009)).

לפיכך, אין מקום לדיון בחובתה של המאשימה לקיים הבטחה כלשהי או לדיון לגבי בחינת האפשרות העומדת בפני בית המשפט להפעיל מאסרים מותנים, ככל שההבטחה ניתנה.

אציין כי לא ראיתי מקום להיעתר לבקשת ב"כ הנאשמים להמתין לקבלת החלטת נציב תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות בגין תלונה אשר טרם הוגשה, זאת בהתחשב באופי תפקידו, סמכויותיו והשפעת החלטותיו על ההליך הפלילי.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א אלול תשע"ט, 11 ספטמבר 2019, במעמד
הצדדים.